

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

2019/1 BSF 111 (Gældende)

## Forslag til folketingsbeslutning om mærkning og registrering af katte

---

Ministerium: Folketinget

Fremsat den 27. februar 2020 af Pia Kjærsgaard (DF), Lise Bech (DF), Bent Bøgsted (DF), René Christensen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Søren Espersen (DF) og Peter Skaarup (DF)

## **Forslag til folketingsbeslutning**

### **om mærkning og registrering af katte**

Folketinget pålægger regeringen inden den 1. januar 2021 med hjemmel i dyrevelfærdslovens § 11, stk. 4, at fastsætte regler om mærkning og registrering af katte af dyrevelfærdsmæssige hensyn.

## *Bemærkninger til forslaget*

Det bemærkes indledningsvis, at Dansk Folkeparti i folketingsåret 2004-05, 2. samling, fremsatte beslutningsforslag B 96 om velfærd for katte og forberedelse af lovgivning om katte (genfremsættelse af B 138 fra folketingsåret 2002-03). Der henvises til Folketingstidende 2004-05, 2. samling, tillæg A, side 8037. Beslutningsforslaget indeholdt bl.a. et forslag om frivillig øremærkning.

### *Baggrund for forslaget*

Alle hunde skal være id-mærket, enten med en chip eller øretatovering og være registreret i Dansk Hunderegister. En hund skal mærkes og registreres, inden den er 8 uger gammel. Reglerne om mærkning og registrering af hunde følger af § 1, stk. 1, i lovbekendtgørelse nr. 1373 af 30. november 2017 om hunde (hundeloven) og bekendtgørelse nr. 1044 af 10. august 2018 om mærkning og registrering af hunde. Formålet med mærknings- og registreringspligten i hundelovens § 1, stk. 1, er ifølge lovens forarbejder at sikre, at en bortløben hund hurtigt kan tilbagegives til besidderen. Herudover er formålet at sikre mere ordnede forhold med hensyn til hundeholdet her i landet, idet reglerne tillige bevirker, at man kan finde frem til den person, der er ansvarlig i tilfælde, hvor en hund har forvoldt skade på et menneske eller dyr.

Tilsvarende regler findes ikke for katte. Med vedtagelsen af L 80, forslag til lov om dyrevelfærd, den 6. februar 2020, er det imidlertid blevet muligt for ministeren i medfør af lovens § 11, stk. 4, at fastsætte regler om mærkning og registrering af dyrevelfærdsmæssige grunde. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at bemyndigelsen i § 11, stk. 4, kan anvendes, såfremt der måtte opstå behov for mærkning og registrering af f.eks. katte. Det er forslagsstillernes opfattelse, at der i høj grad er behov for regler om mærkning og registrering af katte i lighed med de regler, som gælder for hunde.

Når en kat kommer på afveje og ikke selv kan finde hjem igen, er det ofte vanskeligt at finde frem til kattens ejer. Det skyldes, at mange katte ikke er id-mærkede og registrerede i et af de to danske katteregistre: Det Danske Katteregister og Dansk Katteregister. En repræsentativ spørgeskemaundersøgelse fra 2016, om danskeres hold af og forhold til katte, »Danskere og katte«, (»Danskere og katte – resultater fra en repræsentativ spørgeskemaundersøgelse«, Dansk Veterinærtidsskrift, 2016, vol. 99, nr. 5, side 10-15) viser således, at 25 pct. af ejerkattene ikke er mærkede. Danmarks Statistik fandt i en lignende undersøgelse i 2000 frem til, at 16 pct. af de danske familier tilsammen ejede 650.000 katte. I 2016 fandt man i undersøgelsen »Danskere og katte« frem til, at 19 pct. af de danske familier holder kat, og mere end en tredjedel af familierne har mere end én kat. Af undersøgelsen fremgår det, at 64 pct. havde én kat, 25 pct. havde to katte, 4 pct. havde tre katte, mens henholdsvis 2 pct. og 4 pct. havde fire katte og fem katte eller flere. Forslagsstillerne når således frem til, at der i gennemsnit må være 1,5-1,6 katte pr. familie, der holder kat. På baggrund af disse tal anslår forslagsstillerne, at 19 pct. af de danske familier i dag tilsammen ejer et sted mellem 840.000 og 890.000 katte, hvilket er en stigning, siden Danmarks Statistik publicerede deres tal i 2000. 25 pct. af disse katte er som nævnt ikke mærkede, dvs. i alt 210.000-222.500 katte, og hertil kommer bestanden af herreløse katte.

Umærkede ejerkatte, som er kommet på afveje og eventuelt er kommet til skade eller er blevet syge undervejs, bliver hver dag indleveret på internater og dyreklinikker rundt om i landet, hvor man forsøger at finde ejeren for at få afklaret det videre forløb. Kan ejeren ikke findes, bliver det internatet eller dyrlægen, som afgør det videre forløb. Kattene kan i fremlysningsperioden komme til at vente unødigt længe, hvilket ikke er til gavn for katten og dens velfærd, ligesom katten optager plads og ressourcer på internaterne. Endelig kan det ske, at ejeren dukker op efter endt behandling, men ikke er enig i valget af behandling og ikke ønsker at betale for behandlingen. Det kan også ske, at katten efter endt fremlysningsperiode er blevet aflivet eller har fået et nyt hjem, hvorefter ejeren melder sig. Alt dette

kunne undgås, hvis katten var mærket og registreret og ejeren dermed let kunne spores, og internaterne ville kunne fokusere på at hjælpe og finde gode hjem til de katte, som ingen ejer har.

Denne problematik skal ses i lyset af, at alle landets internater oplever en massiv stigning i antallet af indleverede katte. En undersøgelse fra 2019 fra Københavns Universitet viser, at antallet af indleverede katte på landets internater er steget fra 3.100 katte i 2004 til mere end 11.000 katte i 2017 (»Shelters reflect but cannot solve underlying problems with relinquished and stray animals – A Retrospective study of dogs and cats entering and leaving shelters in Denmark from 2004 to 2017«, Animals, 2019, vol. 9, nr. 10). Antallet af indleverede katte er steget med 250 pct., hvilket selvsagt lægger et enormt pres på internaternes ressourcer i form af bemanding, plads og økonomi. Det økonomiske pres skyldes primært, at alle katte skal efterses af en dyrlæge, neutraliseres, mærkes og ofte behandles for diverse sygdomme. Alene på Dyrenes Beskyttelses internater blev der i 2019 indleveret 8.870 katte, hvilket er 40 pct. flere end i 2018 (»Ny rekord: Eksplosiv stigning i internatkatte«, pressemeddelelse fra Dyrenes Beskyttelse, den 14. februar 2020).

Det er alt for let at anskaffe sig en kat. Mange får deres kat helt gratis. Undersøgelsen »Danskere og katte« fra 2016 viser, at folk overordnet set ikke betaler penge for deres katte. 55 pct. har således ikke betalt penge ved anskaffelsen af deres katte. Når man ikke har betalt en krone, udgør katten ikke en økonomisk værdi, og det er dermed lettere at fralægge sig ansvaret for katten. Sammenfattende viser undersøgelsen også, at mange katteejere ikke forventer at skulle bruge penge på dyrlægeregninger, en stor del af kattene bliver hverken mærkede eller vaccinerede, og de kommer kun til dyrlægen, hvis de virkelig er syge.

Hvis katte skal mærkes og registreres, vil killinger imidlertid ikke længere være gratis at forære væk, men repræsentere en omkostning til konsultation, mærkning og registrering. Den omkostning skal hentes hjem igen ved at sælge killingerne langt dyrere, end tilfældet er i dag. Hvis katte skal mærkes og registreres, vil katteejere derfor tænke sig om en ekstra gang, inden de avler på deres kat, og nogle vil helt undlade at gøre det på grund af det ansvar, som følger med, og den store risiko, der er, for, at killingerne ikke kan afsættes. Det fremgår af rapporten »Herreløse katte – En folkesag der kræver handling« (»Herreløse katte – En folkesag der kræver handling«, Kattens Værn m.fl., 2020. [www.kattensvaern.dk/sites/default/files/kattelov\\_-\\_rapport.pdf](http://www.kattensvaern.dk/sites/default/files/kattelov_-_rapport.pdf)). Det fremgår endvidere af rapporten, at når bestanden af uønskede katte falder, i takt med at reproduktionen kontrolleres, vil antallet af ubehandlede og syge katte ligeledes falde, hvilket giver internaterne større økonomisk råderum til at håndtere de katte, som har brug for hjælp.

Det fremgår i øvrigt af rapporten, at en hunkat kan blive drægtig tre gange om året med gennemsnitligt fem killinger i hver drægtighed. Killingerne bliver kønsmodne, når de er ca. 7 måneder gamle, hvorefter de resten af deres liv kan få 2-3 kuld årligt. Når katten reproducerer sig selv så hurtigt, stiger en herreløs bestand eksplosivt i løbet af ganske få år. Efterspørgslen på katte kan på ingen måde følge med denne udvikling, og da katte primært er afhængige af mennesker, lever de herreløse katte ofte under svære forhold med skader og sygdomme til følge.

Problemerne med indlevering og sågar dumpning af de mange umærkede katte er ikke unikke for Danmark. Mærkning og registrering af ejerkatte er således på den politiske dagsorden i flere europæiske lande. Eksempelvis har Belgien, Frankrig, Grækenland, Holland, Italien og Portugal indført regler på området, ligesom Finland og England har drøftelser herom (»Countries where identification and/or registration of cats are mandatory«, CAROcat.eu). En ny rapport bestilt af den svenske regering anbefaler tilmed obligatorisk mærkning og registrering som løsningen på lignende problemer i Sverige, og såvel de ansvarlige myndigheder som engagerede ngo'er er enige om, at id-mærkning er vejen frem for at kunne få bugt med problemerne (»Märkning och registrering av katter – ett förslag och dess konsekvenser«, Ds 2019:21, [www.regeringen.se](http://www.regeringen.se)).

Man må heller ikke glemme, at det langt fra er alle, der bryder sig om katte. Undersøgelsen »Danskere

og katte« viser, at katte deler vandene, og cirka hver femte bryder sig slet ikke om katte, hvilket svarer til næsten den samme andel, som holder kat. Langt de fleste katte får lov til at gå frit uden for og bevæger sig dermed udenfor ejerens grund, ud i andre folks haver og på offentlige arealer, men den frihed er samtidig forbundet med potentielle konflikter, idet relativt mange mennesker som nævnt ikke bryder sig om katte. Hvis katte skal mærkes og registreres, vil det være let at spore kattens ejer og drage denne til ansvar for de gener eller skader, som katten påfører andres ejendom. Det bemærkes hertil, at ejeren ifølge mark- og vejfredsloven er forpligtet til at holde sin kat på sin egen grund. Når det ikke vides, om katten har en ejer, er det haveejeren, der må betale for at få en uønsket kat fjernet fra sin ejendom, medmindre haveejeren er bosat i en af de 55 kommuner, som har en indfangningsaftale med Kattens Værn. Så længe katte ikke skal mærkes og registreres, vil ansvaret for at fjerne en kat, der er til gene, ligge hos alle andre end kattens ejer. Der henvises til rapporten »Herreløse katte – En folkesag der kræver handling«, Kattens Værn m.fl., 2020.

Samtlige danske dyreværnsorganisationer og internater bakker op om, at katte skal mærkes og registreres, og Den Danske Dyrlegeforening mener, at lovpligtig mærkning og registrering af katte burde være en selvfølge på lige fod med hundene. Den lovpligtige mærkning og registrering vil placere et ansvar hos katteejeren og medføre, at flere katteejere vil tage deres ejerskab mere alvorligt, og sikre kattens sundhed. Skulle katten fare vild, vil mærkningen afsløre, hvor katten hører til, og den vil ikke blive overladt til en uvis skæbne i samme grad som i dag (»Obligatorisk mærkning af katte«, Den Danske Dyrlegeforening, [www.ddd.dk](http://www.ddd.dk)). I forbindelse med mærkningen af katten hos en dyrlæge vil ejeren kunne blive oplyst om fordelene ved neutralisering og eventuelt blive tilbudt dette i samme omgang, som mærkningen finder sted.

Opsummerende vil den forventede effekt af regler om mærkning og registrering af katte være et styrket ejerforhold, som kan medvirke til at effektivisere internaternes arbejde, da det bliver muligt at differentiere mellem katte med og uden en ejer, og et velovervejede valg fra katteejerens side om, hvorvidt man skal avle på sin kat eller smide den ud hjemmefra, og dermed vil det give et fald i antallet af efterladte og uønskede katte. Hertil kommer, at ejeren kan holdes ansvarlig i tilfælde af syge eller vanrøgtede katte, herunder killinger, katten kan ligeså få hjælp til at finde tilbage til sin ejer, hvis den er faret vild, og naboer kan stille katteejeren til ansvar ved gener eller skader på deres ejendom. Der henvises til rapporten »Herreløse katte – En folkesag der kræver handling«, Kattens Værn m.fl., 2020.

Forslagsstillerne ønsker på denne baggrund, at der fastsættes regler om mærkning og registrering af katte. Katte skal mærkes og registreres, inden de er 12 uger gamle. Det bemærkes, at der med reglernes ikrafttræden bør følge en overgangsperiode, hvor eksisterende katteejere får mulighed for at imødekomme reglerne.

#### *Økonomiske konsekvenser*

Forslaget skønnes ikke at medføre udgifter eller administrative byrder for det offentlige. Udgifterne til mærkning og registrering afholdes således af kattens ejer.

*Skriftlig fremsættelse*

**Pia Kjærsgaard (DF):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

*Forslag til folketingsbeslutning om mærkning og registrering af katte.*

(Beslutningsforslag nr. B 111)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.